Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, judecător Corneliu Guzun
Dosarul nr. 2r-682/25 (2-24149983-02-2r-02042025)

D E C I Z I E

22 septembrie 2025 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintele completului, judecătorul Valeriu Arhip
Judecătorii Nicolae Ghedrovici și Diana Corlăteanu

examinând fără participarea părților, recursul declarat de Roșca Dina,

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 13 februarie 2025, prin care s-a respins cererea cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Roșca Dina împotriva lui Sorochin Iuri cu privire la declararea nulității clauzelor contractului de asistență juridică și compensarea cheltuielilor de judecată,

A C O N S T A T A T:

Circumstanțele cauzei:

La 24 decembrie 2024, Roșca Dina a depus în instanța de judecată cerere de chemare în judecată împotriva lui Sorochin Iuri cu privire la declararea nulității clauzelor contractului de asistență juridică și compensarea cheltuielilor de judecată.

Concomitent cu depunerea cererii de chemare în judecată, Roșca Dina în scopul asigurării acțiunii, a solicitat suspendarea executării contractului de asistență juridică nr.14/11/23 din 14 noiembrie 2023.

Poziția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 13 februarie 2025, a fost respinsă cererea Dinei Roșca cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. (f.d. 28-29)

Solicitarea recurentei:

Invocînd dezacordul cu încheierea primei instanțe, la 24 martie 2025, a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 13 februarie 2025, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii și aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. (f.d. 33-35).

Argumentele recurentei:

În argumentarea cererii de recurs, Roșca Dina a invocat că până la examinarea litigiului în cauză, urmează a fi aplicate unele măsuri de asigurare a acțiunii, or, judecătorul a examinat formal cererea, ignorând datele acțiunii în justiție, susținute de probe.

A afirmat că, cererea de suspendare a executării contractului de asistență juridică și a acordului adițional, este motivată pe faptul că, Sorochin Iuri a intentat procedura de executare și există pericol ca creanța incertă va fi executată până la examinarea cauzei în fond, fără dovada că serviciile au fost prestate.

Or, neaplicarea măsurii de asigurare, sub forma de suspendare a actelor juridice, nulitatea căror a fost solicitată este investită cu formulă executorie.

Termenul de declarare a recursului:

În corespundere cu prevederile art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Din actele cauzei rezultă că încheierea contestată a fost emisă la 13 februarie 2025, fiind expediată recurentului la 19 martie 2025 (f.d. 31), fapt confirmat scrisoarea expediată, anexată la dosar, precum și recipisa din 12 martie 2025. (f.d. 32)

Astfel, recursul declarat de Roșca Dina împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 13 februarie 2025, se consideră depus în termen.

Aprecierea instanţei de recurs:

Analizând legalitatea și temeinica încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru conchide că recursul este neîntemeiat și pasibil de a fi respins, cu menținerea încheierii instanței de fond, din motivele ce succed.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.

Conform art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

În acord cu art. 174 Cod de procedură civilă, la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanţa dispune în aceeași zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

În temeiul art. 175 (1) Cod de procedură civilă, în vederea asigurării acţiunii, judecătorul sau instanţa este în drept: a) să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pârâtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane; a[1]) să noteze acţiunea, în registrele de publicitate prevăzute de lege, în raport cu drepturile pârâtului; b) să interzică pârâtului săvîrşirea unor anumite acte; c) să interzică altor persoane săvîrşirea unor anumite acte în privinţa obiectului în litigiu, inclusiv transmiterea de bunuri către pârât sau îndeplinirea unor alte obligaţii faţă de el; d) să suspende vînzarea bunurilor

sechestrate în cazul intentării unei acţiuni de ridicare a sechestrului de pe ele (radierea din actul de inventar); e) să suspende urmărirea, întemeiată pe un document executoriu, contestat de către debitor pe cale judiciară.

Iar, conform alin. (2) din norma menționată, judecătorul sau instanţa dispune, la cererea participanţilor la proces, aplicarea şi a altor măsuri de asigurare a acţiunii care să corespundă scopurilor specificate la art.174. Pot fi admise concomitent mai multe măsuri de asigurare a acţiunii dacă valoarea bunurilor sechestrate nu depăşeşte valoarea acţiunii.

Art. 177 alin. (1) Cod de procedură civilă stabilește că, *în cererea de asigurare a acțiunii se indică motivele și circumstanțele pentru care se solicită asigurarea acțiunii*.

În acest context Colegiul notează că, asigurarea acțiunii civile constă dintr-o totalitate de măsuri silite temporare, dispuse de către judecător sau instanța de judecată la solicitarea părții interesate, menite să garanteze executarea efectivă a unei hotărâri judecătorești definitive și aceste măsuri au următoarele particularități: sunt urgente; au un caracter temporar; au drept scop apărarea drepturilor patrimoniale ale solicitantului; urmează să fie în concordanță cu obiectul acțiunii.

Indiferent de forma aplicabilă, măsura asiguratorie *ține de substanța obiectului acțiunii*, judecătorul urmând să o dispună doar în cazul în care, în mod plauzibil, se afirmă *un risc al unei eventuale imposibilități de executare*, sarcina probațiunii întru aplicarea măsurii de asigurare fiind pusă pe seama solicitantului, care urmează să prezinte probe pertinente și să justifice necesitatea asigurării acesteia, iar aprecierea pericolului ținut de substanța obiectului acțiunii este la latitudinea instanței de judecată.

Astfel, Colegiul civil subliniază că, pentru a dispune aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii nu este suficientă acceptarea spre examinare a cererii de chemare în judecată, ci este necesar ca judecătorul sau instanța de judecată să stabilească, în baza probelor și argumentelor prezentate de reclamant, că *neluarea unor astfel de măsuri ar putea face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.*

În această ordine de idei, Colegiul reține că, *stabilirea oricărei restricții față de pârât, prin măsurile de asigurare a acțiunii, se permite doar în cazuri excepționale*, *în baza unor temei expres prevăzute de Codul de procedură civilă.*

Colegiul relevă că, la pronunțarea încheierii privind aplicarea măsurilor de asigurare sau neaplicarea acestora, judecătorul urmează să verifice:

raționalitatea și temeinicia cerințelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare;

probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor de asigurare;

dacă există pericolul in mora (pericol de dispariție, degradare, înstrăinare, risipire a bunului sau proastă administrare);

asigurarea unui echilibru între părțile cointeresate; preîntâmpinarea atingerii intereselor publice sau a intereselor unor terți în cazul aplicării măsurilor de asigurare;

în ce măsură modalitatea de asigurare a acțiunii solicitate este în corelație cu obiectul acțiunii înaintate și dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare.

În același timp, asigurarea acțiunii *trebuie să corespundă scopului legitim şi să fie proporţională,* adică ingerințele în drepturile pârâtului trebuie să fie echilibrate într-o măsură rezonabilă de protecția anticipată a drepturilor reclamantului.

Analizând încheierea supusă recursului, materialele cauzei, motivele invocate de recurent, Colegiul judiciar constată că, instanța de fond corect a reținut starea de fapt și corect a aplicat cadrul legal situației.

În argumentarea concluziei, Colegiul notează că, obiectul litigiului dedus judecății îl constituie declararea nulității clauzelor contractului de asistență juridică nr. 14/11/23 din 14 noiembrie 2023 și a acordului adițional din 14 decembrie 2024, încheiat între Roșca Dina și CA „Sorochin Iuri", în partea plății serviciilor juridice din pct. 3, încasării despăgubirii din pct. 3.1, a penalității din pct. 4.1 și pct. 12 privind investirea contractului cu formulă executorie, ca abuzive, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin cererea de asigurare, Roșca Dina a solicitat suspendarea executării contractului de asistență juridică nr.14/11/23 din 14 noiembrie 2023.

La caz, Colegiul judiciar apreciază ca fiind corectă și legală soluția primei instanțe privind netemeinicia cererii de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii, or, prin prisma art. 174 Cod de procedură civilă, scopul aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii rezidă din necesitatea executării unei eventuale hotărâri judecătorești.

Instanța de recurs învederează că, prin cererea de asigurare a acțiunii, recurentul/reclamant solicită interzicea pârâtului de a săvârși anumite acte, prin suspendarea efectelor actelor juridice contestate, care sunt investite cu formulă executorie.

Or, deși recurenta în recurs face referire la încheierea executorului judecătoresc de primire spre executare și de intentare a procedurii de executare din 20 noiembrie 2024 (f.d. 27), aceasta nu este lipsită de dreptul de a acționa conform prevederilor legii, sub acest aspect.

Așadar, instanța de fond just a punctat că, deși reclamanta/recurentă s-a adresat cu cerere privind anularea actelor juridice, prin care se dispune încasarea unei sume de bani, efectele acestora nu pot duce la imposibilitatea executării unei eventuale hotărâri judecătorești.

La fel, Colegiul judiciar, luând în considerație argumentele invocate de reclamantă/recurentă în susținerea cererii pentru aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, și anume suspendarea executării contractului de asistență juridică, investit cu formulă executorie, conchide că acestea nu confirmă faptul că, prin actele sale, pârâtul produce reclamantului un prejudiciu imediat şi ireparabil.

Această concluzie este fortificată prin faptul că, justificarea aplicării măsurilor de asigurare în astfel de cazuri este existența unei urgențe, or, reclamanta/recurentă nu a prezentat probe care să dovedească că măsura solicitată ar fi necesară pentru prevenirea unei pagube iminente, care nu ar putea fi reparată.

În asemenea situație, Colegiul judiciar menționează că, circumstanțele invocate în cerere, și anume, suspendarea efectelor actelor juridice, nu pot servi drept temei pentru

aplicarea măsurii de asigurare, or, temeinicia lor necesită a fi probată în cadrul procesului judiciar.

Prin urmare, Colegiu civil conchide că, admiterea solicitării din cererea de asigurare a acțiunii în sensul formulat de recurent, ar provoca riscul expunerii asupra fondului cauzei civile.

Colegiul civil subliniază că, legislația în vigoare atenționează asupra faptului că necesitatea aplicării măsurilor de asigurare este dictată de posibilitatea executării unei eventuali hotărâri.

În acest sens, Colegiul, având în vedere că, asigurarea acțiunii civile este o măsură prevăzută de lege, care poate fi dispusă doar în vederea realizării scopului pentru care a fost concepută, evitarea riscului de neexecutare a unei eventuale hotărâri emise în favoarea reclamantului, consideră că instanța de fond just a apreciat că în speță, Roșca Dina nu a prezentat probe în confirmarea faptului că, neaplicarea măsurilor de asigurare va crea dificultăți judecătorești sau va fi imposibilă executarea hotărârii judecătorești, precum și reaua-credința a societății pârâte, care ar putea crea obstacole în privința executării viitoarei hotărâri judiciare sau cauzarea unui prejudiciu iminent ce ar putea fi ireparabil.

Or, pe lângă faptul că scopul măsurilor de asigurare este de a conserva o anumită situație legală sau de fapt pentru a proteja drepturile părții interesate, acestea urmează a fi proporționale, adică ingerințele în drepturile pârâtului trebuie să fie echilibrate într-o măsură rezonabilă de protecția anticipată a drepturilor reclamantului.

Prin urmare, în circumstanțele expuse, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru consideră că, prima instanță justificat și argumentat, cu pronunțarea asupra tuturor aspectelor importante, având în susținere cadrul legal aplicabil speței, corect a ajuns la concluzia de respinge cererea reclamantului privind asigurarea acțiunii, ca fiind una neîntemeiată.

Respingând recursul, instanța de recurs pune în evidență faptul că Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art.6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (*cauza Rebait şi alţii contra Franţei, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995*).

Subsecvent, instanța de recurs relevă că potrivit jurisprudenței CtEDO, recursurile trebuie să fie efective, capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Purcell vs Irlandei, 16 aprilie 91*), pe când în recursul declarat, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Reieșind din faptul, că încheierea contestată a fost adoptată cu respectarea normelor de drept procedural și material, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru a ajuns la concluzia că recursul declarat de Roșca Dina urmează a

fi respins ca neîntemeiat, cu menținerea încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 13 februarie 2025.

În conformitate cu art. 425, 427 lit. a) și 428 ale Codului de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru

D E C I D E :

Se respinge recursul declarat de Roșca Dina.
Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 13 februarie 2025.
Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul Valeriu Arhip

Judecătorii Nicolae Ghedrovici

Diana Corlăteanu